

Mál nr. 181/2020**M og
V v/ slysatryggingar ökumanns ökutækis.****Ágreiningur um hvort orsakatengsl séu á milli sjúkdómseinkenna og slyss á vélsleða.****Gögn.**

Málskot, móttakið 15.5.2020, ásamt fylgigögnum ásamt síðari athugasemdum og fylgigögnum.
Bréf V, dags. 15.7.2020.

Málsatvik.

Síðdegis laugardaginn 27. apríl 2013 varð M fyrir meiðslum við akstur vélsleðans A. Í skýrslu sem tekin var hjá lögreglu 2. september 2013 er haft eftir M að hún hafi ekið A upp tiltekið fjall og verið búin að aka nokkra metra þegar hún hafi farið fram af litlum hól og fengið hnykk á sig og lent á stýrinu með hjálminn þar sem hann kom yfir hökuna. Hún hafi haldið akstrinum áfram upp fjallið og til baka aftur um 10 mínútum síðar, en þegar hún hafi tekið hjálminn af höfðinu hafi hana svimað og verið aum í öxl og hálsi. Hún hafi farið daginn eftir til læknis vegna eymsla í öxl og hálsi og með óþægindi í höfði og í hnakka. Við skýrslutökuna kvaðst hún enn finna til í öxlinni vinstra megin þegar hún sé við vinnu.

Samkvæmt gögnum málsins mun M hafa leitað til læknis á tiltekinni heilbrigðisstofnun 28. apríl, daginn eftir slysið, vegna verks í hálsi og vinstri öxl. Hún leitaði einnig til læknis 29. apríl og í beiðni um myndrannsókn þann dag segir: „Snjósleðaslyss á laugardag kl. 16. Rak höku í stýri. Verkur við sveigju til vinstri og leiðir út í vi. handlegg. Mest í löngutöng.“ Við rannsóknina munu engin brot eða önnur áverkamerki hafa fundist á hálsliðum.

M mun næst hafa leitað til læknis 8. apríl 2016 vegna verkja vinstra megin í hálsi sem hún rakti til slyssins. Í beiðni um myndrannsókn frá 10. maí 2016 er vikið að sjúkrasögu hennar þar sem fram kemur að hún hafi lent í snjósleðaslysi þremur til fjórum árum áður og tognað á hálsi og öxl vinstra megin og hafi verki í hálsi og í vinstri öxl sem leiði upp í hnakka. Við segulómun sem þá fór fram hafi komið í ljós „lítill disk útbungun á C5-C6 og minni mæli C6-C7, en ekki staðbundið brjósklos og ekkert sem bendir til að þrýsti á mænu eða taugarætur. Ekki heldur merki um slit eða spondyloarthritis.“

M leitaði aftur til læknis 9. júní 2017 þar sem hún lýsti miklum áhyggjum af höfuðverk. Hún væri með dofa og verk út í vinstri hendi og leiðniverk um allt höfuð vinstra megin. Var talið að einkenni þessi tengdust líklega „bólguþrócess“ í hálsþrygg. Í kjölfarið fór M í myndrannsóknir af heila, hálsþrygg og vinstri axlarlið.

M leitaði svo á heilsugæslustöð 20. apríl 2018 vegna heilahristings sem hún hafi fengið á blakæfingu deginum áður er hún rakst á annan leikmann og fengið högg framan á höfuðið og hnykk á háls og dottið síðan á gólfið og fengið högg á vinstri öxl. M leitaði aftur til læknis 23. sama mánaðar vegna enn verri höfuðverkjar og þrýstingstilfinningar í höfði auk þess sem hún hafi fengið yfirliðstilfinningu þá um daginn.

Hinn 23. ágúst 2019 leitaði M á ný til læknis vegna verkja í vinstri öxl sem hafi verið viðvarandi vandamál í sex ár í kjölfar snjósleðaslyss. Hinn 26. sama mánaðar fékk M tilvísun til bæklunarlæknis, B, vegna þeirra einkenna sem hún bjó við, einkum í hálsþrygg og vinstri öxl. Í læknaþréfi B, dags 22. október 2019, kemur fram að M hafi verið slæm í vinstri öxl í einhver ár. Hún hafi alltaf rekið þetta til vélsleðaslyss sem hún hafi lent í sex árum áður og þá fengið hnykk á öxlina og hálsinn, en alls ekki verið verkjuð fyrsta árið. Þannig lagað nokkuð óljós tengsl. Hún hafi verið slæm síðustu árin og átt erfitt með að lyfta upp fyrir sig og þreytist fljótt. Allt hafi reynst eðlilegt við segulómun af hálsþrygg og segulómun af vinstri öxl hafi meira og minna verið eðlileg en sennilega einhver vökvi „subacromialt“. Eina sem unnt væri að bjóða upp á í lækningaskyni væri að spegla öxlina og gera „decompression“. Gekkt M undir slíka aðgerð hjá B 14. nóvember 2109.

M hefur krafist viðurkenningar á bótaskyldu úr lögmaeltri slysatryggingu ökumanns B hjá V vegna þess líkamstjóns sem hún kveðst hafa orðið fyrir við atvikið 29. apríl 2013. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, sem í gildi voru er slysið varð 27. apríl 2013, skal hver ökumaður sem m.a. stjórnar vélsleða vera tryggður sérstakri slysatryggingu og skal vátryggingin tryggja bætur fyrir líkamstjón af völdum slyss, sem ökumaður verður fyrir við stjórn ökutækisins, enda verði slysið rakið til notkunar ökutækis í merkingu 88. gr. laganna.

Líkt og að framan greinir varð M fyrir umræddu vélsleðaslysi 27. apríl 2013. Hún leitaði til læknis strax í kjölfar slyssins, bæði 28. og 29. apríl sama ár vegna þeirra meiðsla sem hún hlaut í slysinu. Næst mun hún hafa leitað læknis 8. apríl 2016 eða tæpum þremur árum síðar vegna einkenna sem hún rakti til slyssins. Ekki verður ráðið að hún hafi leitað læknis aftur vegna þessara einkenna fyrr en rúmu ári síðar eða í júní 2017. Af gögnum málsins að dæma mun hún svo ekki hafa leitað til læknis vegna einkenna sem hún rakti til vélsleðaslyssins fyrr en 23. ágúst 2019, en í millitíðinni, eða í apríl 2018, fékk hún högg á höfuð og hálsnykk og skall í gólfíð á vinstri öxl er hún var á blakæfingu. Við skoðun hjá B í október 2019 kvað M einkenni sín í vinstri öxl megi rekja til vélsleðaslyssins í apríl 2013, en hún hafi þó verið verkjalaus fyrsta árið. Af þessum sökum kveður læknirinn tengsl við slysið vera nokkuð óljós.

Engin álits- eða matsgerð hæfs og óvilhalls aðila liggur fyrir í málinu varðandi heilsu M og hvort þau sjúkdómseinkenni sem hún býr við megi rekja til vélsleðaslyssins í apríl 2013. Að frátöldum fyrstu dögnum eftir slysið liðu nærri þrjú ár liðu slysinu uns M leitaði sér læknishjálpar vegna þeirra sjúkdómseinkenna sem hún rekur til slyssins. Síðan leið eitt ár og svo aftur tvö ár, að séð verður, á milli læknisheimsókna vegna þessara einkenna. Samkvæmt þessu og fyrirliggjandi læknisfræðilegum gögnum verður ekki fullyrt að þessi einkenni sem M býr nú við hafi verið viðvarandi allar götur frá vélsleðaslysinu 27. apríl 2013 né heldur að þau séu svo sértæk fyrir slysið að sannað teljist að þau megi rekja til þess. Að öllu virtu telst því ekki nægilega sannað að hún eigi rétt á bótum úr slysatryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns B, vélsleðans A, hjá V.

Reykjavík, 1. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.